

KORKU

Hikaye 20 dakikalık kısa film senaryosu olarak kurgulanmıştır.

Senarist - Hasan Avcılar
hasanavcilar1444@gmail.com

1- Dış, Gün.

Sarayburnu ndan deniz manzarası, büyük bir yük gemisi geçiyor. Kayalıklar, saat öğleden önce 11, hava açık. Sol cephesinden Cengiz i görüyoruz, koyu gri takım elbiseli, beyaz gömleklili, kravatsız, diğerlerinden daha yüksek konumdaki bir kayaya oturmuş, ayaklarını daha alttaki kayaya basıyor, dirsekleri dizlerinde ve iki elini öne doğru birleştirmiş, suya 2 metre mesafede. ***1 Saniye karanlık***. (Kamera yakın planda ve önünde), Cengiz gözlerini kısmış genel bir açıyla denize bakıyor, dalmış, arkasında surlar görünüyor... Cengiz in solundan sessizce ve aniden bir adam belirip, pürüzlü sesiyle:

- ADAM: Ateşin var mı? Şu sigaramı yakayım!

Adam, çok uzun sakallı, dolaşık saçlı, elbiseleri tamamen kararıp kendi renklerini yitirmiş, ayakkabıları perişan. Elinde bir dal sigara. Cengiz kendinden emin bir tavırla dönüp adama bakıyor .

- CENGİZ: Yok.

Adamın yüzünü yakın planda iyice görüyoruz. Adam sert bakışlı, gözlerini hiç kırpmadan Cengiz e doğru kafasını bir karış daha ileriye uzatıyor, derin bir nefes verip, geri çekiliyor, arkasını dönüp geldiği yöne uzaklaşıyor. Cengiz çok rahat, tekrar denize bakmaya dalıyor. Biraz sonra sağ cephesinden esmerce, iyimser yüzlü bir kız yaklaşıyor, 21 yaşında, topuklarına kadar uzun ve çiçek desenli bir eteği var, saçları omuzlarına kadar, bir elinde ufak bir çanta, diğer elinin parmaklarında bir sigara. Kızın yüzünü yakın planda iyice görüyoruz. Kız tane tane ve çok iyimser, şefkatli konuşuyor.

- KIZ: Pardon, varsa ateşinizi rica edicem, buradan bir sigara içmeden ayrılmak olmaz.

Cengiz dönüp birkaç saniye kızın yüzüne bakıyor ve:

- CENGİZ: Cebimde olucaktı.

Cengiz kızın sigarasını yakıyor, kız bir nefes çekip denize doğru üflüyor, çantasını açıp sigara paketini çıkarıp Cengiz e uzatıyor. Kız daha aşağıdaki bir kayanın üstünde ve ayakta, boyu oturan Cengiz den bir karış yüksek.

- KIZ: Almaz mısınız?

Cengiz tereddütte, kız paketinden bir sigara çıkarıp uzatıyor.

- KIZ: Lütfen alın, hem yalnız içmekten iyidir.

Cengiz kızın elindeki sigarayı alıyor, kendi çakmağıyla yakıyor. Derin bir nefes, denize doğru bakarak üflüyor. Aniden boğazına bir şey saplanmış gibi, nefes alamıyor, gözleri yavaş yavaş büyüyor, ağır ağır ve acıyla kıza dönüyor, kız son derece şefkatli ve acı bir bakışla:

- KIZ: Çok üzgünüm.

Cengiz i yakın plan görüyoruz, bakışlarında büyük ıstırap, 3 saniye süren acılı bir kadın ağlaması, ses 40 yaşlarında bir kadına ait, sesi Cengiz kafasında duyuyor. Arkasından 1 saniye karanlık. Arkasından gür bir ses:

- İSMAİL: Komiserim!..

Cengiz kayada oturuyor fakat başı öne sarkmış ve uyur pozisyonda, irkilerek gözlerini açıyor .

- İSMAİL: Komiserim kusura bakmayın.

Konuşan polis memuru İsmail, O da koyu lacivert takım elbiseli ve kravatlı, ayakta.

- CENGİZ: Söyle İsmail. (Oturuyor.)
- İSMAİL: İyi misiniz komiserim, dalmıştınız sanki.
- CENGİZ: İyiyim, telefonla konuşurken kendimi burda buldum... Denizi dinliyordum, gözlerimi kapadım (gülümseyerek) gece uyumadığım için, şimdi içim geçmiş... Ne durumdayız?
- İSMAİL: İşimizi bitirdik, komiserim, ceset en fazla 1 gün suda kalmış, üstünde hiçbir belge yok, ama sağ kolunda ejder dövmesi var, burnu da ya kesilmiş ya da balıklar... (biraz duraksar) yurt çapında parmak izi taraması yaparsak işi çözeriz sanıyorum.
- CENGİZ: Hayır taramaya gerek yok.
- İSMAİL: Emredersiniz komiserim.
- CENGİZ: Fotoğrafları Uluslar arası polis bilgi bankasının kayıplar bölümüne yükleyin. Adam yabancı uyruklu.

İsmail şaşkın ve hayranlıkla:

- İSMAİL: Peki komiserim.

Kamera Cengiz in sağ cephesine doğru döner ve Cankurtaran yönünde kayalıklar üstünde bir kalabalık ve yol kenarında ışıkları yanıp sönen polis aracı, ambulans ve sivil araçlar.

2- İç, gün.

Cengiz in emniyetteki çalışma odası, etrafı camekanla çevrili. Kapıda <cinayet masası komiseri> yazısı. Cengiz masasında oturuyor, masanın üstü nerdeyse boş sadece büro malzemeleri, arkasındaki dolapta dosyalar ve birkaç klasör görünüyor, kalan kısımlar kapalı dolaplardan ibaret. İçeri memur Canan girer.

- CANAN: Komiserim, İsmail Bey, size bırakmamı söyledi, kapanan Burgaz cinayeti dosyasının bir nüshası. Bu da, bu günkü olayın dosyası, İsmail Bey

bilgi bankasından akşam üstü yanıt bekliyoruz dedi. Ayrıca müdür bey saat 14:15 te sizi odasına bekliyor.

- CENGİZ: Konuyla ilgili bir fikrin var mı?
- CANAN: Galiba yanında İnterpol den bir yetkili var, bu günkü olayın dosyasını da istedi, verdim.
- CENGİZ: Tamam, teşekkür ederim.

3- İç, gün.

Emniyet müdürlüğünde büyük bir salon, bir birine bitişik masalar, paravanlarla ayrılmış. Cengiz yürüyerek masaların arasından İsmail in yanına geliyor. İsmail oturarak Cengiz e dönüyor:

- CENGİZ: Var mı bi durum?
- İSMAIL: Gelişme yok komiserim. Yalnız, interpolün müdür odasında olduğunu duydum ve müdür Sarayburnu dosyasını istedi, olay farklı olabilir mi acaba?
- CENGİZ: Hayır olamaz. Sen akşam uzak doğudan bir mesaj kolla...

4- İç, gün.

Müdürün odası, makam koltuğu, büyük bir masa, sağ kenarda üst üste dosyalar, klasörler. Büro dekoru. Müdür masa önündeki deri koltukta Türk kahvesini yudumlayan Mister Stan a:

- MÜDÜR: Sizin aradığınız bende. Tartışmasız Cengiz derim. Lakabı kahin, bölümün en iyisi, ayrıca çok genç, henüz 29 yaşında.

Mister Stan, soğuk ve mimiksiz yüzlü biri. Sadece kafasını sallar. Birazdan kapı vurulur.

- MÜDÜR: Gel!

Cengiz girer, kapıyı içeriden kapatıp:

- CENGİZ: Beni emretmişsiniz amirim.
- MÜDÜR: Evet, seni Mister Stan la tanıştırayım, İnterpol Türkiye masası şefi.

El sıkışırlar.

- MÜDÜR: Şöyle otur bakalım.

Cengiz Mister Stan ın karşısındaki koltuğa oturur.

- MÜDÜR: Konu şu; bütün dünya da emekliler de dahil, cinayet masası dedektiflerinden oluşan bir yapı kuruluyor, en iyiler arasından... İnternet üzerinden bağlantı... Amaç bu güne kadar çözilememiş olaylar hakkında, en

yeteneklilerin fikir beyanlarını almak. Benim İnterpol e önerim sensin. Sana gönderilen dosyayı inceleyecek ve tahmini fikrini söyleyeceksin, hepsi bu. Kuruluş tarafından beğenildiğin sürece devam edersin. Ayrıca çok kazançlı, oldukça iyi.

Müdür biraz duraksar.

- MÜDÜR: Ama sen para için çalışmazsın değil mi?

5- İç, gün.

1 saniye karanlık. Cengiz deri bir koltukta oturuyor, sol cephesinden görüyoruz, önündeki camlı masadan Türk kahvesine uzanıyor. Kamera geri çekildikçe, görüntü anlaşılıyor. Bir fabrikanın müdür odası, her yer son derece lüks döşeli. Masaya ellerini koymuş fabrika müdürü, Cengiz e doğru konuşuyor.

- FABRİKA MÜDÜRÜ: Cengiz Bey, fabrikamızın tüm güvenliğini size emanet etmekten mutluluk duyarız, maaş eski işinizden daha güçlü olur, emniyetteki görevinizden ayrılır ayrılmaz, dilediğiniz zaman burada başlayabilirsiniz. Ama ben size ufak bir tatilden sonra başlamanızı öneririm. Eğer siz kabul derseniz, geriye sadece patronumuzdan onay almak kalıyor.
- CENGİZ: Kabul ediyorum efendim.
- FABRİKA MÜDÜRÜ: Öyleyse bu işi de halledelim.

Fabrika müdürü telefonu kaldırır.

- FABRİKA MÜDÜRÜ: Perihan Hanım nasılsınız efendim, sağolun, sağolun.... Patronumuz müsait mi acaba? Evet, ... peki, bekliyorum.
- FABRİKA MÜDÜRÜ: Evet birazdan patronumuzla tanışacaksınız, sizin açınızdan işler hızlı gelişti. Bu arada Perihan Hanım patronumuzun sağ koludur.

Telefon çalar, müdür açar:

- FABRİKA MÜDÜRÜ: Evet, geliyoruz efendim. Buyurun Cengiz Bey.

Patronun çok lüks odası, Cengiz müdürün arkasından içeri girer ve kapıyı içeriden kapar. Geri döner bir an sağa ve sola bakar, lüks dekordan etkilenir, patron 8 metre kadar uzakta. Sol cephede ayakta ve sırtı dönük bir hanım, kısa etekli ve sağ eli göğsüne kıvrık gözükmüyor, sol eli yanda serbest. Önde müdür arkasında Cengiz patrona doğru yürürler, patronun sesi:

- PATRON: Buyurun oturun şöyle.

Oturmaya yakın birden müdür Cengiz in önünden çekilir ve patronla Cengiz karşı karşıya kalır, Cengiz masanın önündeki sandalyeye bitişik ve ayakta, şimdi Cengiz i önden görüyoruz, gözleri büyüyor, zorlukla nefes almaya çalışıyor, yüzünde büyük bir korku, şimdi kamera Cengiz in arkasına doğru dönüyor ve Cengiz in karşısında patron; Sarayburnu kayalıklardaki eski elbiseli adam (şimdi takım elbiseli), patronu

yakından görüyoruz, çok soğuk ve gözünü kırpmadan Cengiz e bakıyor . Tekrar Cengiz i önden görüyoruz, yüzü dehşet dolu, ayakta, korkuyla ağır ağır sola dönüyor, ayakta duran Perihan Hanım a bakıyor, O da Sarayburnu kayalıklarındaki ateş isteyen iyimser yüzlü esmerce kız, yakından görüyoruz, şevkat ve acıyla karışık bakıyor:

- PERİHAN HANIM: Çok üzgünüm...

Cengiz i görüyoruz, yüzü acı dolu, 3 saniye Sarayburnu nda duyduğu kadın ağlamasının aynı ve 1 saniye karanlık.

6- İç, gün.

Cengiz in dairesi, Cengiz yatağından aniden doğruluyor, yan konsolda zırrrr öten yuvarlak zilli saat, 7 yi gösteriyor. Cengiz yatakta oturuyor, ter içinde, yüzü korku dolu.

7- İç, gün.

Emniyet müdürlüğü, İsmail in çalışma masası, Cengiz ayakta, elinde porselen çay bardağı.

- İSMAİL: Yine siz haklı çıktınız komiserim. Akşam Singapur dan mesaj aldık, adam onlarınmış. Nasıl anladınız hayret ediyorum, İnterpolün de bu konuyla hiç ilgisi yokmuş. Umarım İnterpol sizi bizden ayırmaz. Ne olduğunu çok merak ediyorum, bu arada interpol yine müdürün yanında...
- CENGİZ: Ufak bir iş öneriyorlar, mevcut görevimi aksatmadan tabii.
- İSMAİL: İşte buna sevindim komiserim.

8- İç, gün.

Cengiz yine müdürün odasına giriyor aynı pozisyon, yine Mister Stan sol koltukta Türk kahvesini yudumluyor. Müdür telefonda konuşurken, eliyle Cengiz e sağ koltuğu gösteriyor. Biraz sonra:

- MÜDÜR: Dün Mister Stan a senin Sarayburnu dosyasında, yeterli delil olmadığı halde, doğru kanıya varıp haklı çıkacağını iddia etmiştim, O da dosyayı inceleyip bu şartlarda teşhisini kanıtlarsan, senin dünyanın en iyi dedektifleri arasında olduğuna inanmaktan başka çaresi kalmayacağını söylemişti. Buyurunuz.
- MİSTER STAN: (Güzel bir Türkçeyile) Tebrik ederim Cengiz Bey. Lütfen bizi mahrum bırakmayın, nasıl oluyorda cesedin yabancı uyruklu ve gemiden atıldığını anladınız?
- CENGİZ: İşini iyi yapabilen biriyim efendim, hepsi bu.
- MİSTER STAN: Peki olay hakkındaki görüşünüz? Mesela cesedi niçin açık denize atmadılar?

- CENGİZ: Gaye cesetten kurtulmak değil, cesedin sahibine korku vermek efendim.
- MÜDÜR: Bu nasıl bir korku?
- CENGİZ: Çok güçlü olduğunuzu var sayalım amirim, düşmanınız en sevdiğinizi kaçıırıp öldürse ve cesedi birkaç hafta sonra dünyanın öbür ucunda kıyıya vursa, bu kadar gücünüze rağmen ne hissedersiniz?
- MÜDÜR: Korku...
- MİSTER STAN: Hikayeniz de çok ilginç Cengiz Bey. Yetiştirme yurdundan alınıp varlıklı bir ailenin yanında büyümüşsünüz, anne ve babanız siz 11 yaşında iken cinayete kurban gidince, cinayet dedektifi olmaya karar verip, üstün derecelerle amacınıza ulaştırmışsınız. Anne ve babanızın hapisteki katillerini ve olayın ayrıntılarını inceleyip, yıllar sonra azmettiricileri de ortaya çıkarıp, cezalandırılmalarını sağlamışsınız. Bütün bunların yanında gerçek anne ve babanızı da araştırmış ama henüz sonuca varamamışsınız. İtiraf edeyim ki sizden çok etkilendim.
- CENGİZ: Sağolun efendim.
- MİSTER STAN: Sizin de korkularınız var mı?
- CENGİZ: Elbette efendim. Herkes mutlaka korkar, farklı şeylerden, farklı derecelerde, ama mutlaka korkar. Üstünlük korkmaktan korkmamakta.

Mister Stan manalı gözlerle Cengiz e bakar...

9- Dış, gece.

1saniye karanlık. Otomobil içi. Direksiyonda Ramazan, yanında Cengiz, ikiside takım elbiseli ve kravatlı, araç hareket halinde.

- RAMAZAN: Bekarlık sarhoş gezmeye benzer, evlenince ayılırsın, inan bana ayık gezmek aslında daha güzel dostum...
- CENGİZ: Gülümser.
- RAMAZAN: Nermin Teyzeler 20 yıllık komşumuz, ben her türlü kefilim, hayırlısıyla aramıza katıl artık, bu ne yaa kovboy gibi...

10- İç, gece.

Bir apartmanın merdiven ağzında, çelik kapı önünde ayakta Cengiz ve Ramazan bekliyor, Ramazan ın elinde bir hediye kutusu.

- RAMAZAN: Heyecan var mı?
- CENGİZ: Hayır yok.
- RAMAZAN: Korku?..
- CENGİZ: O hep var.

Kapı açılır, kapıyı açan Nermin Teyze ve hemen arkasında sağ da Ramazan ın karısı.

- NERMİN TEYZE: Hoş geldiniz oğlum, geçin geçin...

Ramazan karısına sarılır, sonra Nermin Teyze nin elini öper, sonra da Cengiz Nermin Teyzenin elini öper, Nermin Teyze önde yürür, bir odaya girerler, Nermin Teyze sağa kenara çekilir, Ramazan önde, Cengiz arkada ilerliyor, birden sağ cephedeki koltukta oturan adam ayağa kalkıyor, Ramazan gidip adamın elini öpüyor ve Cengiz e dönüp.

- RAMAZAN: Meliha nın babası...

Birden Cengiz in omuzlarından Meliha nın babasını yakından görürüz, Sarayburnu kayalıklardaki adam, (Şimdi şık giyimli). Sabit Cengiz e bakıyor. Önden Cengiz i görüyoruz, gözleri büyüyor, zorla nefes alır, rengi değişir, yavaşça sola döner, koyu renk bol pantolonlu Meliha, kamera Meliha ya yaklaşır, O da Sarayburnu kayalıklardaki kız. Aynı şekilde acıyarak ve şefkatli bakıyor.

- MELİHA: Çok üzgünüm.

Cengiz in yüzü acı dolu, 3 Saniye kadın ağlaması, 1 saniye karanlık.

11- İç, gece.

Aniden çalan telefon. Dit dit dit, Cengiz telefon sesiyle uyanır. Kamera uzaklaşır, Cengiz in dairesi, açık kalan televizyon karşısında Cengiz koltukta sızmış. Cengiz telefona uzanıp açar, yakından görürüz yüzü ter içinde, telefonda Hakan.

- HAKAN: Devrem nasılsın?
- CENGİZ: İyiyim dostum, ya sen?
- HAKAN: İyiyim. Bugün bütün eski dostları tek tek aradım, senin sıran en sondaydı.
- CENGİZ: Eyvallah, bi plan yapmışsındır sen yine...
- HAKAN: Hemde büyük plan. Eeeee, Hasan la da konuştum, bizim keskin nişancı gurubunun rekorunu hala kırabilen çıkmamış.
- CENGİZ: Vay be, neymişiz biz.
- HAKAN: Hasan diyor ki, bu 14 kişi rekoru elinde tutuyor da kardeşim, içlerinde birinci kim, hepsini toplayıp hesabımızı görelim, kahramanımızı seçelim diyor. Herkese sor dedi, sana uyar mı devrem?
- CENGİZ: Her türlü.
- HAKAN: Sabri pek yanaşmadı. Böyle herkesin mutluluğu garanti dedi.
- CENGİZ: Bence Hasan la birlikte açık açık onlara meydan okumalısın, benim birincilik hakkımı bana teslim etmeniz lazım falan demelisin, neden korkuyorsunuz falan.
- HAKAN: (Gülerek), peki sen okey misin devrem?
- CENGİZ: Her türlü varım.
- HAKAN: Yürrü be devrem bee... Kardeşim gelelim esas konuya, kayıp anne ve babanla ilgili. Önce sorayım konuşmaya müsait misin?

- CENGİZ: Beni tanırsın, lütfen vakit kaybetme.
- HAKAN: Bak önce sözleri alalım, Boğaz da güzel bir balık ve eğlence, herkes gelecek, hesaplar senin.
- CENGİZ: Anlaştık, konuya girelim.
- HAKAN: Kardeşim santim santim giderek sonunda çözdüm, eee sana yazılı rapor gönderemedim, o yüzden ilk fırsatta amirinden izin alıp Ankara ya gel. Burda devam edelim, hem ben de yanında olurum, ayrıca bunu istiyorum, eee yani ilk görüşme olayı, eee birlikte gideriz.

Cengiz çok heyecanlı, ayağa kalkar, amaçsız yürüyerek:

- CENGİZ: Kardeşim, beni üzme, durum nedir, duyabileceğim her şeye hazırım, ayrıca da istediğin yere istediğin zaman gelirim.
- HAKAN: O zaman yarın ilk uçakla gel.
- CENGİZ: Tamam gelirim, ama biraz bahset kimler, ne yapıyorlar, hadi...., hadi Hakan...
- HAKAN: (Hızlı bir nefes verir.) Kardeşim bu işin uzmanı benim, lütfen bana uy! Yarın gel, seni havaalanında karşılayacağım.

12- Dış, gün.

Cengiz araba içinde, saat sabah 7, Ankara da ve Hakan ın evinin olduğu sitenin içinde, elinde telefon.

- HAKAN: Bu saatte havaalanında olamazsın di mi?
- CENGİZ: Evinin önündeyim, poğça aldım.
- HAKAN: Sürpriz yaparsan sürpriz bulursun diye bir ata sözü var mıydı?
- CENGİZ: Nerdesin hemen geliyorum.
- HAKAN: Bak acele davranarak bana zorluk çıkarma, bu gün her şey bitecek, hatta öğleden önce, şimdi emniyete git, orada oyalan, Sabri erken gelir, onunla takılırsın, 9-9:30 arası gelicem.

13- İç, gün.

Emniyet, Cengiz ve Sabri camekanlı bir odada oturuyor. Yanlarında ayakta iki kişi daha var. Uzaktan duyulan konuşma ve gülüşme sesleri. Hakan kapıda belirir.

- HAKAN: Günaydın ve herkes işinin başına.

14- Dış, gün.

Hakan direksiyonda, Cengiz yanda, hareket halindedir.

- HAKAN: Bak, bilirsin çok az insanın karşısına normal bir aile çıkar. Seninkiler sadece, gecekondulu mahallesinde yaşıyor ve ekonomik sorunları var. Bu seni korkutuyor mu? Ne güzel işte artık onların kurtarıcısı olursun.

- CENGİZ: Bazı taşlar yerinde değil. Bana her şeyi söylediğinden emin misin?

Hakan duraksar, yüzünü sağa sola çevirir.

- HAKAN: Eeee bak bir şey daha var, bunu daha sonra söylemeyi düşünüyordum ama...
- CENGİZ: Yapma be dostum, ne sonrası?
- HAKAN: Bırak ta ben de işimi yapayım, seni de tanıyorum, işimi de biliyorum. Bunu anlamak çok mu zor?
- CENGİZ: Öksür.
- HAKAN: Annenin durumu biraz hüzünlü.
- CENGİZ: Hastalıktan ölmemiş mi?
- HAKAN: Hayır. 11 yıl önce apartman dairesinde oturuyorlarmış, 5. Kat. Eve kapıyı kırarak bir yabancı girmiş, annen balkondan düşmüş. Cinayet şüphesiyle soruşturma açılmış. Ama öylece kalmış, kimse yakalanamamış.
- CENGİZ: Ayrıntıları anlat, olayın ayrıntıları nedir?
- HAKAN: İşte geldik, buna sonra devam edelim olur mu?
- CENGİZ: Hayır olmaz, şimdi söylemen lazım, vakit yok.
- HAKAN: Hemen burada davayı çözecek misin? Ağır ol biraz, kendini aşma.

15- Dış, gün.

Hakan arabadan iner, Cengiz de peşinden, mavi boyalı köhne bir evin önünde dururlar. Hakan kapıya yönelir. Zil arar göremez, kapıya eliyle vurmak üzereyken, Cengiz omzundan tutar.

- CENGİZ: Söyle!..
- HAKAN: Daire kapısı kırılarak içeri girilmiş, baban topuğundan vurulmuş, kardeşin de oradaymış, eeeee ve babanın ifadesiyle kardeşinin ifadesi arasında çelişkiler görülmüş, sonra kardeşin ifadesini değiştirmiş, baban bir süre şüpheli olarak sorgulanmış, sonra kanıt bulunamamış.

Aniden evin kapısı açılır, Hakan kapı önünde, Cengiz ise kapının sağında duvar önünde.

- İÇERİDEN KADIN SESİ: Hakan Bey misiniz?
- HAKAN: Evet.
- İÇERİDEN KADIN SESİ: Buyurun, hoş geldiniz.

16- İç, gün.

Hakan önden girer, Cengiz arkadan, Hakan girişteki sette ayakkabılarını çıkarırken, Cengiz kadını arkasını dönmüş sol odaya girerken görür.

- KADIN (Sol odadan): Baba geldiler.

Hakan sol odanın girişine yönelmişken, Cengiz de ayakkabılarını çıkarmıştır.

- ADAM (Sol odadan): Hoş geldiniz.
- HAKAN: Hoş bulduk efendim.

Cengiz soldaki odanın kapısı eşiğinde, Hakan eğilmiş adamın elini öperken, Cengiz adamı görür, Sarayburnu kayalıklardaki adam (basit giyimli), Cengiz kapının eşiğinde donmuş halde, Hakan farkında değil, adama;

- HAKAN: Efendim, oğlunuzu takdim etmekten çok memnunum, İstanbul un en iyi cinayet masası polisi, Cengiz.

Hakan son kelimesini söylerken Cengiz e doğru döner. İsmi söylediği an Cengiz i görüp O da donakalır. Cengiz in gözlerinden yaşlar süzülüyor, ama hiç ses çıkarmıyor, aralıksız adama bakıyor. Aniden, soldaki kadının hıçkırıklı ağlama sesi, (Fakat bu 3 saniyelerde duyduğumuz kadının sesi değil) Cengiz yavaşça dönüp kadına bakıyor, O da Sarayburnu ndaki iyimser yüzlü, esmerce kız. Bu sefer bakışları korkulu. Cengiz yüksek sesle ağlamaya başlıyor, hala kapı eşiğinde. Hakan elini biraz yukarı kaldırıp bir şey söylemek istiyor ama söyleyemiyor. Cengiz dizleri üzerine düşüyor, ağlamaya devam ediyor. Adam ise soğuk ve sabit bakışlı, gözleri Cengiz de. Cengiz dizleri üzerinde ayakta, elleri yana sarkık, ifadesi perişan, ağlamaya devam ederek kıza bakıyor. Kız da hıçkırıklarla ağlayarak;

- KIZ: Çok üzgünüm ağbi.

Ağlama sesleri birkaç saniye devamda, sonra kısılıyor, kısılıyor, iyice azalıyor, oradan uzaklaşır gibi, kamera yukarı doğru geri çekiliyor, derken evin dışına çıkıyor, çaprazdan ve yukarıdan evin çatısını görüyoruz. Evin önünde yaşlı, başörtülü bir kadın, elinde pazar filesi ve birkaç poşet. Yürümekten yorulmuş, tam evin önünde bilinçsizce duraksıyor, kolları yanda ve poşetlerin ağırlığından rahatsız. Yaşlı kadın bomboş sokakta yüksekçe bir sesle, derinden ve çok uzun verilen bir nefesle birlikte ooooooohhh.

Karanlık.

Son